

Alaró

noves i parers

revista mensual d'informació local

SANT ROC 1992

Agost 1992 ● número 3 ● 200 Ptes

Cossiers d'Alaró

INDEX

INFORMACIÓ LOCAL

- Pressupots Municipals de 1992 4
- A Alaró ja pegam el cànon de l'aigua 5
- Conferència «La Serra de tramuntana, reserva de la Biosfera» 6
- Presentació del projecte Leader 7/8
- Sol 92 9

ENTREVISTA

- El recanvi generacional 10/11
- En Perico Gallet el cossier més jove dels que ballaren l'any 39 12
- Mestre Damià Estrella, el darrer supervivent d'una família de cossiers 13

REPORTATGE

- A la recerca del temps perdut 14/15/16/17

PARERS

- Una feina de molts 18/19
- Gust solidari 20
- El sonòmetre: la llei del silenci 20
- Persecutors d'idees 20

MUSICS

- Rompiendo cuerdas. Celtas cortos 21
- X Concurs Pop - Rock de Palma 21
- Allau de concerts en el mes de juliol 21

- Recital homenatge a Astor Piazzolla 21

CINEFILS

- D.W. Griffiths. El naixement del llenguatge cinematogràfic (II) 22

PERRUQUERIA

- Per un cabell amb volum o rissos naturals: la permanent 23

ESPORTS

- I pujada en bicicleta de muntanya al Castell d'Alaró
1er Torneig de futbol Bar Tràffic 24

**OBRA CULTURAL BALEAR. DELEGACIÓ D'ALARÓ
DESITJA que passeu
unes Bones Festes de
Sant Roc**

Edita: OBRA CULTURAL BALEAR
OCB Delegació d'Alaró.
C. Pintat, 9 — 07340 Alaró

Presidenta:

Carme Bennàssar i Ferragut

Administrador:

Joan Pau Rosselló i Colom

Directora:

Catalina Amengual i Agulló

Revisió lingüística:

Eulàlia Colom i Soto

Redactors/es:

Tomeu Noguera i Vidal

Joan Amengual i Agulló

Mercè Amengual i Agulló

Margalida Simonet i Riera

Julio Raneda i Calvete

Magdalena Gomila

Rosa Mª Deyá i Simonet

Col·laboradors/es:

Josep Gomila

Tomeu Simonet

Francesc Coll

Dingú

Miquel Llinàs

Catalina Simonet

Andreu Vidal

Grup Excursionista

Grup d'espeleologia

Mestresses de casa

Catalina Mª Company

Joan Bassa i Vallorí

SAM

Joan Vicens Lillo

G.O.B. Alaró

Francesc Vallcaneras

Sion Coll

Fotografia:

Andreu Quintana

Jaume Morro

Publicitat:

Pau Rosselló i Homar

Dipòsit Legal: 412-1992

Impremta:

Informacions Llevant S.A.

Passeig Ferrocarril, 1

Manacor

*Els articles signats només expressen
l'opinió dels seus autors.*

Dia 16 d'Agost de 1992, festivitat de Sant Roc, esdevindrà un dia molt especial per a aquells que som d'Alaró: els Cossiers tornaran a ballar. Han passat més de deu anys des que hi hagué el darrer intent de recuperació d'aquest recorregut de colors pel poble, representació d'una col·lectivitat que no es resignava a l'oblit, i ara hi tornam a ser. Aquest cop la iniciativa ve avalada per la publicació d'un llibre (*Els cossiers d'Alaró*) i pels esforços d'un grup de persones, desinteressades totes elles, i per l'ajud econòmic que s'ha rebut.

A hores d'ara tot és llest per a la seva presentació davant el poble, un poble que els va veure néixer i morir, gairebé en silenci, però que alhora batega d'inquietud per retornar sobre els propis passos. No podem callar si els cossiers, vestits de tul blanc i de colors, agitant els cascavells, tornen a recórrer els carrers del poble i recuperen les velles melodies i els bots en companyia d'una dama i d'un dimoni que destorba.

No podem més que desitjar que aquesta il·lusió, que tenim tots per veure'ls saltar, no sigui només un fet puntual, sinó que enllaci amb la tradició anterior, i es conservi de generació en generació i pugui sobreviure els temps que els homes viuran.

Des del 1987 l'empresa «Saneamientos y Aguas de Lloseta, S.A.» té la concessió del servei de subministrament d'aigua, pel qual s'estipulà que havia de pagar un tribut a l'Ajuntament.

Aquest tribut, no sabem si s'ha cobrat o no, però podem dir que fins que el 24 de juny d'enguany, en què s'aprovaren els pressuposts del 1992, no figurava aquesta partida a l'apartat d'ingressos.

Per altra banda, també hem de remarcar les anomalies que s'han produït en el cobrament del cànon de l'aigua per part d'aquesta mateixa empresa «Saneamientos y Aguas de Lloseta, S.A.» Es cobrà el cànon de l'aigua corresponent als tres primers mesos de l'any amb un 6% d'IVA que no es podia cobrar. El pitjor del cas, però, és que ja s'està cobrant el segon trimestre de l'any sense que hi hagi hagut cap canvi en el rebut que ens arriba d'aquesta empresa.

Tal vegada seria interessant que l'Ajuntament aclarís amb xifres i paraules les anomalies que envolten les relacions entre aquesta empresa concessionària i el mateix Ajuntament.

NOM I LLINATGES

ADREÇA: Núm.:

POBLACIÓ: D.P.:

SUBSCRIPCIÓ ANUAL 2.200 pts. Alaró
 2.700 pts. Resta de l'estat
 4.500 pts. Estranger

CARTA D'ORDRE AL BANC O CAIXA D'ESTALVIS

BANC O CAIXA: AGÈNCIA:

ADREÇA: POBLACIÓ:

NÚM. C/C: NÚM. LLIBRETA:

Distingits senyors:

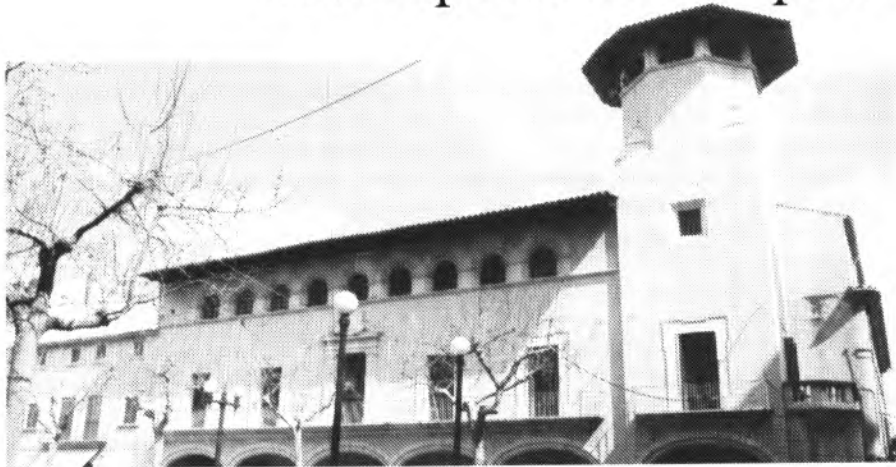
Els agrairé que, fins a nova ordre, vulguin atendre amb càrrec al meu compte els rebuts que els siguin presentats per l'Obra Cultural Balear - Delegació d'Alaró corresponent a la meua subscripció a la revista *Alaró, Noves i parers*.

TITULAR DEL COMPTE:

ADREÇA POBLACIÓ

(Signatura) d. 199.....

Pressuposts Municipals de 1992

Amb mig any de retard, el passat 24 de juny el Ple de l'Ajuntament, a la fi, va aprovar el Pressupost per enguany, amb el vot contrari del grup popular per considerar-lo excessivament elevat. La quantitat total pressupostada és de 174.490.215 ptes., és a dir, un 4'68% més que l'any passat.

Del pressupost d'ingressos hem de destacar, primer, que la partida més quantiosa correspon a la participació de tributs de l'Estat amb 45 milions de pessetes. En segon lloc, podem destacar que es pensen recaptar 26'7 milions en concepte de contribució urbana.

Una quantitat també important es fa comptes ingressar en concepte d'impost de circulació, ja que hi ha consignats 9'5 milions.

Altres quantitats que es mereixen destacar de la previsió d'ingressos se-

rien: 8 milions per recollida de fems, 6'5 milions de l'impost sobre construccions i edificacions i 5'1 milions del nou impost d'activitats empresarials.

Finalment, direm que contribuiran a nivellar el Presupost les aportacions de diverses institucions públiques d'àmbit autonòmic o estatal: la CAIB, amb 30.300.250 pessetes; el Consell Insular, amb 5.131.012 pessetes; l'INERSO, amb 3 milions i l'INEM amb 509.139 ptes.

Una partida que crida l'atenció d'aquest apartat dels ingressos és la denominada «Subministrament d'aigua» que està dotada amb 1 milió. Segons fonts municipals aquesta partida correspon al tribut que ha de pagar anualment a l'Ajuntament l'empresa concessionària de l'abastiment de l'aigua potable a Alaró, segons el plec de condi-

cions corresponent a aquest servei, a raó de 5'12 ptes. per m³ facturat.

Del pressupost de despeses hem de començar dient que el capítol més important correspon a les inversions, amb la quantitat de 64.476.225 ptes. D'aquestes inversions, podem destacar els 24 milions del centre sanitari; els 12'3 milions destinats al pavelló polisportiu; 4'7 milions per a obres a la Casa de Cultura; 5 milions pel Pla d'equipaments esportius; 5'2 milions destinats a la renovació de les voravies de l'Avinguda.

Un altre capítol important és el referent a les retribucions del personal de l'Ajuntament, amb 47'7 milions.

Hem d'informar també que els nostres polítics es pensen repartir durant 1992 la quantitat de 5 milions de pessetes, sense que s'hagin fixat per ara els criteris de la seva distribució. Per altra banda, es destinaran 4'5 milions a les festes populars (Sant Roc, Sant Pere, etc.).

Ja per acabar, sembla contradictori que malgrat que es tenguí prevista l'aprovació d'un reglament per a atorgar subvencions a les entitats culturals del poble, no aparegui cap partida destinada clarament per aquesta finalitat.

RESTAURANT · BAR

Marta i Joan

Sireo

ESPECIALITAT EN
PEIX FRESC

C/. Veri, 2 - Tel. 82 09 35
PORTO CRISTO (Mallorca)

Poella

Avinguda de la Constitució, s/n.
ALARÓ (Mallorca)
Tel. 51 02 39

papers
i
llibres

A Alaró ja pagam el cànon de l'aigua

CIF EMPRESA A07129372	LLOSETA SANEAMIENTO Y AGUAS DE LLOSETA, S.A. I TRIMESTRE	*****3.159 Ptas. 01-01- AL 31-03-92
FINCA:	LEC.ANTERIOR: 626 - CONSUMO: 44 - BONIF: 0.50 - ZABONO: 0.00 - CONTADOR:	SANEJAMENT COMUNITAT AUTONOMA ILLES BALEARS
LEC.ACTUAL: 670 -		COMPENS. TOTAL IVA IMP. IVA TOTAL
TARIFA	UNI. CUO.FIX CONSUM UN.9 BON-SUB. BON-OBJ.	
AG.1 SUMINISTRE AIGO	1 381 1430 0 0 0	0 1811 6 109 1920
CONTA MANTENIMENT CONTADO	1 150 0 0 0 0	0 150 6 9 159
A GOVERN BALEARICANON	1 960 1078 0 0 1019	0 1019 6 81 1080

A partir d'enguany el Govern de la nostre Comunitat Autònoma ha començat a cobrar un nou impost a través del consum d'aigua potable. La finalitat d'aquest impost és la de finançar les actuacions de política hidràulica que faci la Junta d'Aigües de Balears, com poden esser la construcció i el manteniment d'estacions depuradores, la perforació de nous pous, etc.

En el nostre poble ja ens hem adonat d'aquest impost pel rebut que ens a cobrat l'empresa «Saneamiento y Aguas de Lloseta S.A.», corresponent als tres primers mesos de l'any.

Tot i que ni l'Ajuntament ni l'empresa concessionària s'han molestat a explicar als seus alaroners com s'aplica aquest cànon, la redacció d'aquesta revista s'ha preocupat de demanar-ho a la Junta d'Aigües de Balears per informar els seus lectors.

La sorpresa va esser gran quan els responsables de l'esmentada Junta, a la vista d'un rebut, ens digueren que la forma de cobrar el cànon per part de l'empresa concessionària era incorrecta.

Efectivament, tots els rebuts que s'han cobrat a Alaró corresponents al subministrament d'aigua del primer trimestre estan malament, perquè s'ha carregat el 6% d'IVA sobre la quantia del

cànon i això no es pot fer. Amb altres paraules, l'empresa concessionària «Saneamiento Aguas de Lloseta, S.A.» ens ha cobrat de més i, per tant, ha de retornar les quantitats cobrades indegudament.

Advertir això, passam a continuació a explicar com s'aplica a cada rebut el cànon.

A la columna corresponent a la Quota fixa es troba la quantitat mensual que es paga per vivenda i que és sempre de 320 ptes/mes, per tant la quota fixa d'un trimestre resulten 960 ptes.

A continuació, ens trobam amb la columna que fa referència al consum, que és el resultat de multiplicar 24'5 ptes per cada tona d'aigua consumida.

Més envant hi ha dues columnes: la de la bonificació subjectiva (bon-sub) i la de la bonificació objectiva (bon-obj).

La bonificació subjectiva consisteix a descomptar un 75% de la Quota fixa, corresponent a l'habitatge, quan el contribuent no disposi d'ingressos anuals superiors al Salari Mínim Interprofessional multiplicat pel coeficient 1'25, és a dir, 980.000 ptes.

Aquesta bonificació s'ha de sol·licitar a la Conselleria d'Economia i Hisenda mitjançant uns impresos que

es faciliten als ajuntaments.

La bonificació objectiva s'aplica tant a la quota fixa com a la quota del consum. El percentatge de bonificació és del 50% sobre aquestes quotes, i en són beneficiàries aquelles poblacions que encara no compten amb una depuradora en servei.

Com es pot comprovar en els rebuts d'aquest primer trimestre, s'ha aplicat aquesta bonificació perquè encara no estava en funcionament la depuradora.

D'altra banda hem de dir que els distribuïdors d'aigua potable a domicili, mitjançant camions, també tenen l'obligació de cobrar aquest cànon, però tan sols podran cobrar la quota del consum, és a dir, a raó de 24'5 o 12'25 ptes per tona servida.

Per acabar hem d'informar que la Federació d'Associacions de Veïns de Palma han recomanat als ciutadans que no paguin el cànon. El primer que s'ha de fer és no domiciliari, o retirar la domiciliació, el cobrament dels rebuts de l'aigua pels bancs. Així una vegada arribi el corresponent rebut s'ha d'anar a les oficines de l'empresa concessionària a pagar exclusivament l'import del consum d'aigua. Acte seguit és convenient presentar un recurs a la Conselleria d'Hisenda.

Conferència «La Serra de Tramuntana, reserva de la Biòsfera»

El biòleg Joan Mayol va esser l'encarregat d'exposar, el passat 14 de juny, a una dotzena de persones les intencions de la Conselleria d'Agricultura per a la Serra de Tramuntana. Aquesta Conselleria iniciarà els tràmits pertinents per a sol·licitar a la UNESCO la declaració de la Serra de Tramuntana com a «Reserva de la Biòsfera».

Mayol va explicar que una «Reserva de la Biòsfera» és una figura honorífica sense cap contingut legal, però que la seva obtenció implica un reconeixement internacional als valors que caracteritzen la zona catalogada com a tal. Així, va continuar Mayol, es podrien sol·licitar subvencions per a la Serra de la Comunitat Econòmica Europea, presentant com a principal credencial la seva declaració com a Reserva de la Biòsfera.

Joan Mayol va remarcar que la Serra de Tramuntana és un espai complex on es conjuguen uns valors naturals (un centenar d'endemismes, espècies amenaçades, alzinars i pinars, paisatge pintoresc, etc.) una població relativament important (80.000 habitants) i unes importants possibilitats d'investigació científica i difusió educativa.

Per tant, les pretensions de la Conselleria van encaminades a l'elaboració de diferents plans de conservació, eco-desenvolupament i un pla d'investigació i educació.

Contestant a una pregunta del públic assistent, Mayol va dir que la diferència entre la «Reserva de la Biòsfera» i el «Parc Natural» consisteix fonamentalment en el fet que el Parc Natural sí té un contingut legal amb la finalitat de conservar la naturalesa i propiciar l'ús públic del territori comprès pel Parc.

En canvi, les intencions de la Conse-

lleria d'Agricultura i d'alguns Ajuntaments de la Serra no són protegir d'una forma integral la Serra, sinó tan sols una petita part. Per això Joan Mayol, va afirmar que no considerava compatible que l'àrea declarada «reserva de la Biòsfera» a la vegada fos declarada «Parc Natural».

J. Simonet Vidal

AGENT CORREDOR D' ASSEGURANCES

Avda. de la Constitució, 23 - 07340 ALARÓ

Tel. 51 02 08 - Fax 87 91 60

Presentació del projecte Leader

Plaça Ajuntament, 17
Tel. 87 91 09 – Fax 87 92 31
07340 ALARÓ (Mallorca)

L = LLIGAM
E = ENTRE
A = ACTIVITATS
D = DESENVOLUPAMENT
E = ECONOMIA
R = RURAL

El passat dimecres 15 de juliol, a les 20'30 h, tengué lloc la presentació del projecte Leader a la Sala Capitular de l'Ajuntament. L'acte va ser presidit per Francesc Rosselló, batle d'Alaró, que enguany ostenta la presidència del projecte, i comptà amb la presència de Joan Muntaner, batle de Valldemossa i actual vice-president del Leader, de

Llorenç Coll, batle de Selva i secretari del Leader, i de Francesc Blasco, gerent del projecte.

L'acte s'emmarcà en la presentació del Leader als denou pobles que formen part del Leader. La presentació anava dirigida a totes aquelles persones que poden estar interessades a acollir-s'hi, per la qual cosa s'explicaren les

accions que el Leader preveu contemplar, la provisional distribució dels doblers segons les accions previstes i els tràmits que s'han de seguir per acollir-s'hi. Un cop finalitzat l'acte, s'oferí un àpat als assistents.

(Trobareu més informació sobre el projecte Leader al número 2 d'aquesta revista, corresponent al mes de juliol).

ES MAGATZEM C.B.

FERRETERIA - DROGUERIA

Avgda. Constitució, 18 - bxs.

CIF. E07177702

Tel./Fax (971) 87 92 12

07340 - Alaró (Mallorca)

Dissabte, dia 4 de juny, tengué lloc l'assemblea anual de socis de l'Obra Cultural Balear-Delegació d'Alaró, a les 19 h. Els assistents avaluaren el

funcionament de l'associació al llarg d'aquests darrers dotze mesos i, sobretot, analitzaren el funcionament i l'organització de la revista que s'edita, **Alaró. Noves i pareres**. Per altra banda, es valorà l'impacte que havia tengut la revista a partir dels tres primers números que s'han tret al carrer.

A les 20 h. s'inaugurà oficialment la seu de la Delegació, situada al carrer Pintat, amb un petit àpat, del qual prengueren part els socis assistents i simpatitzants de la Delegació.

FOLKLORE GALLEC A ALARÓ

Organitzada per l'Orfeó d'Alaró i amb la col.laboració de l'Ajuntament de la vila, el passat divendres 17 de juliol poguérem gaudir d'una mostra de balls populars gallecs.

Dita actuació forma part de la mostra de folklore que tingué lloc a Sóller.

Els que hi foren presents quedàrem encisats de la riquesa i varietat del vestuari, i també de la bona interpretació

de les peces musicals.

El grup de joves, una trentana així mateix, alegraren amb els seus moviments el públic assistent.

FESTES DE SANT PERE

Els passats 27, 28 i 29 de juny «los damunts» celebraren un any més les festes de Sant Pere.

El programa presentava un seguit d'actes que, cal dir-ho, no tots semblaven d'allò més atractius.

L'actuació del grup de teatre de Bunyola amb la seva obra **Entremesos desvariats** donaren qualitat a les festes, de fet presentaren una obra digna que convidava el públic a gaudir-ne una bona estona: varietat de situacions, de vestuari, de moviments... tot plegat acompanyat de la magnífica música d'en James Last.

Cal, però, pensar si la resta d'actes: la verbena i la festa infantil van estar al nivell que pertocava a les Festes de Sant Pere.

expert

ELECTRÒNICA RUBÍ

C/ d'Alexandre Rosselló, 9 - Tfn. 51 08 11

ELECTRODOMÈSTICS

REPARACIONS

ANTENES

PARABÒLIQUES

PER TOT EL MÓN VENEM EXPERIÈNCIA

Sol 92

El passat mes de Juliol varen començar en el col·legi de la Nostra Senyora de la Consolació les activitats d'estiu «SOL 92» organitzades per les mestresses de casa amb la col·laboració del grup d'esplai «Cercle d'estudis».

L'angoixa que hi ha darrera de la realització de qualsevol projecte va desaparèixer ben aviat ja que a principi de mes eren catorze els nins apuntats, xifre que a mitjan mes arribà a la vintena.

Les activitats dutes a terme de dilluns a divendres consisteixen amb una hora de repàs escolar de 9 a 10 de cada matí; per dur-ho a terme els nins estan dividits en quatre grups segons les diferents edats i un pic per setmana realitzen quatre assignatures diferents. Els divendres es tracta de que cada nin escollesqui l'assignatura que més necessiti estudiar o de la que tenguí més tasca d'estiu.

Després d'haver acabat el petit repàs els nins tenen mitja hora per berenar i jugar pel pati. Després de les 10'30 h. fins a les 12 h. es tornen a enganxar a les activitats de les quals poden escollir entre un taller de manualitats, un taller de música, jocs i esports. Amb aquests tallers es pretén donar a conèixer al nin diferents materials que formen part de la seva vida quotidiana i deixar que amb ells desenvolupin la seva imaginació i aprengui a integrar-los a les seves tasques diàries, sempre respectant les idees i la manera d'esser dels companys qui l'envolten.

Una de les idees per les que van co-

mençar aquestes tasques d'estiu fou ajudar a que els nins cresquin d'una manera crítica i conscient davant la societat i se n'adonin que ells tenen les eines per millorar-la començant pel seu poble. Per això les activitats de l'horabaixa de 17 h. a 19 h. estan enfocades que el nin conegui més bé el seu poble fent sortides i visites, i com no, arribar fins a la piscina de «Cas Bombo» a pegar-se una remullada, ja que fins el passat dia 13 de juliol no varen poder disposar de la piscina municipal.

S'està pensant, obir durant el mes d'agost, una guarderia per als més petits on hi haurà monitors dedicats especialment a ells.

Si hi ha gent interessada dirigir-se a C/ Joan Alcover, 9.

Tirada de guatlles

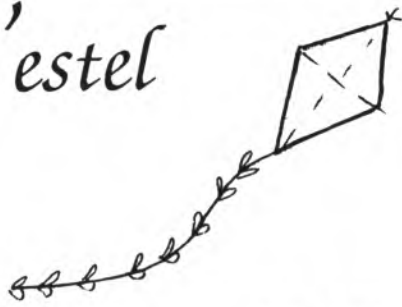
El passat dissabte 27 de juny hi hagué una tirada de guatlles a la finca Son Forteza d'Alaró, organitzada per la societat de caçadors d'Alaró. A l'acte es produí un incident i fou que la Guàrdia Civil, que passava pel camí de Son Forteza, va comprovar que aquesta tirada es feia a menys de 50 metres de la carretera, cosa totalment prohibida per la llei de caça, és a dir, es tirava a gairebé 10 metres de la carretera i sense que la Guàrdia Civil n'estigués al corrent. Llavors els agents de la benemèrita es posaren a demanar llicències de caça en vigor, tot provocant el nerviosisme dels assistents.

Però la cosa no arribà més lluny.

La Protectora
Cafè

1923 *Alaró*

S'estel

PAPERERIA-LLIBRERIA *Tel. 87 90 32*
C/ Síquia, 3 *07340 - ALARÓ*

El recanvi generacional

Amb motiu de la reaparició dels Cossiers d'Alaró el proper 16 d'agost i després de més de 50 anys sense ballar, l'espai dedicat a l'entrevista volia recollir el testimoni d'aquells que són i han estat cossiers. És per això que a més de parlar amb els que s'estrenaran per Sant Roc també hem dedicat un racó als cossiers vius des de la darrera ballada de 1.939: en Damià Munar Oliver (Mestre Damià Estella), de 85 anys i en Pere Ferragut Bibiloni (Perico Gallet) de 70 anys. En el cas del primer publicam un fragment de l'entrevista aparguda en el Llibre «Els Cossiers d'Alaró».

Així mateix, que el testimoni d'aquests homes que s'han vestit o es vestiran ben aviat de Dama, cossier o Dimoni serveixi com a homenatge

El dia de la conversa, que pretenia ser informal atès el nombre de persones presents, fórem espectadors de l'assaig dels Cossiers. Així mateix coincidírem amb la incorporació al grup del Dimoni, en Felip López. Segons ens havia avançat dies abans en Francesc Vallcaneras, per manca de candidats pel paper de Dimoni que ho fos el de Montuïri, la qual cosa ja no serà necessària.

A l'hora de contestar el perquè decidiren participar en el projecte de recuperació dels Cossiers el que semblava més segur en la resposta fou en Jaume: «Fa uns anys ja vaig participar en un altre intent de recuperació que no va anar bé. Varem aconseguir uns quants

Els cossiers, en Jaume Rosselló, en Miquel Borràs, en Joan Pizà, en Nadal Ferragut, en Nofre Bibiloni i n'Andreu Bestard, que substituïa aquell dia al bunyolí Jaume Pasqual. La dona, en Joan Bibiloni i el Dimoni, en Felip López

per tots aquells que temps enrera l'havien portat i malauradament, ja no hi són: N'Andreu de Sa Mola, en Jaume Tronxo, en Biel Coix, mestre

vestits que, per desgràcia, tots manco un s'han perdut. Ho varem haver de deixar córrer i és que tampoc tenguérem tantes ajudes com ara, per tant era lògic que ara volgués ser cossier».

Per altres ser cossier els va fer ganes des de que en sentiren parlar. Aquest és el cas d'en Nofre, en Miguel o n'Andreu, el qual es mostrà ben satisfet de ser ballador. Per mor del servei militar n'Andreu s'afegí més tard al grup, i ara només assaja per si hi ha una baixa i pels anys vinents.

No sense rialles, en Joan Pizà, el major del grup va afegir: «jo em trob una mica vell per ser ballador». Si un fet crida l'atenció és l'ample ventall d'edats dels cossiers que no és una

Biel Estrella, en Toni Tiu, n'Antoni Mascarat, mestre Truc, mestre Joan de Sa Mola, n'Antoni Coll es Dimoni... A tots ells i per molts d'anys.

colla compacta en aquest sentit, doncs les seves edats van de la vintena als quaranta anys.

L'altre Joan, el que representarà a la Dama com a ell l'encaçaren i encaçaren fins que va claudicar i digué sí, és a dir fou una qüestió d'insistència.

Si per un l'edat constituïa un petit entrebanc per en Nadal concretament l'entrebanc estava en la feina: «Hem hagut de fer un esforç per compaginar-ho tot i els dimecres ser en els assajos, ja que són un parell d'hores a la setmana». Durant tot l'hivern s'han anat reunint tots els dimecres, primer a la Sala i després a l'Església parroquial, per poder ser al carrer el dia de Sant Roc.

«Fins i tot a vegades ben passada

Desitja al poble
d'Alaró i visitants
**BONES FESTES DE
SANT ROC**

ENTREVISTA

mitjanit», afegeix en Jaume i sentència la resta de cossiers.

RECUPERACIÓ DELS BALLS

«El que més feina ha duit no ha estat haver d'aprendre els balls, això en sí no du tanta complicació, sinó que el més difícil ha estat haver de treure-los i adaptar-los a la música», ens explicà en Joan, l'afirmació el qual gaudí del consentiment de la resta de presents. Amb el que també són unànimes és en considerar que sense una tasca prèvia d'investigació com la realitzada per en Francesc Vallcaneras avui no seria possible la recuperació dels Cossiers d'Alaró de manera seriosa i digna.

Per tal de poder valorar amb coneixement de causa el treball fet s'ha d'insistir en les dificultats que comportava una recuperació de balls com «l'embui» o «La Gentil Senyora», ja que pràcticament no s'han pogut emprar les fonts orals per l'escassa fiabilitat de les mateixes. Els balladors s'han basat en

la documentació escrita sobre els balls i en la música.

LA DAMA I EL DIMONI

Sorprenentament el paper que menys candidats ha tingut no ha estat el de la Dama sinó el de Dimoni. «A mi particularment —aclareix en Jaume— el que em feia ganes era recuperar els Cossiers i per tant ser un d'ells», opinió compartida i és que a més «el Dimoni d'Alaró porta la cara destapada», afegeix un altre.

En Felip López sembla que serà el Dimoni que completarà la colla, «A la primera convocatòria que varen fer jo hi vaig esser present, però quan vaig veure que eren prop de vint persones, vaig pensar que no seria necessari. De totes maneres, quan em tornaren comentar que els mancava el Dimoni m'he tomat afegir», ens explicà. En felip insistí en la idea de transitorietat dels papers «El que jo pens és que enguany som nosaltres qui sortirem a ba-

llar, però després hi ha d'haver continuïtat i ser altres els que s'animin a ballar amb els Cossiers».

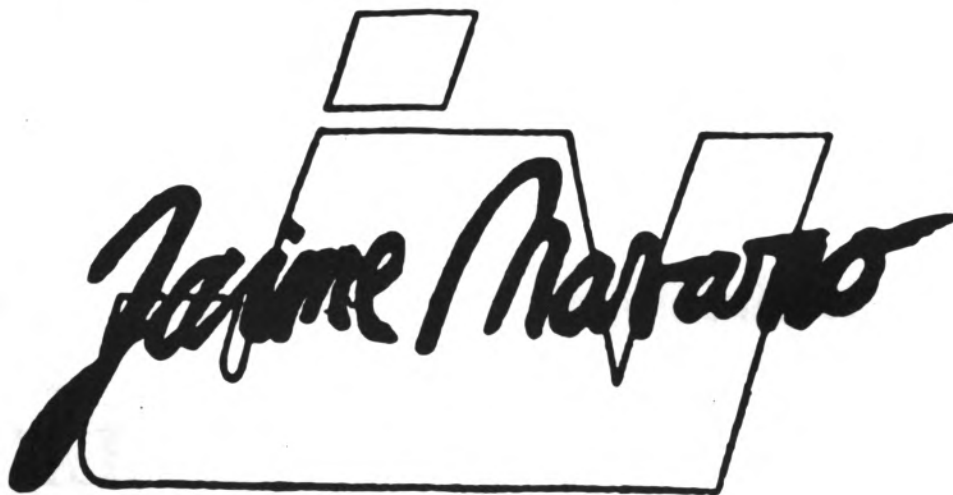
Pel que fa a la Dama la història és ben diferent. En Joan Bibiloni ens contà que no pogué escollir «Tu has d'esser la Dama em digueren, i aquí estic». Els altres afegeix que fou una selecció natural, ja que la Dama no pot portar ni barba ni mostatxos.

ANTECEDENTS FAMILIARS

El tema dels antecedents familiars picava la curiositat dels entrevistadors i encara que, directament, ni pares ni padrins havien estat cossiers amb anterioritat si que trobarem algunes referències. «Jo soc parent d'enfora de mestre Perico Gallet», explicà en Nadal i en Joan Pizà afegí aquesta glosa:

«En Joan Miu feia fueros pensant que en sabia fer i en veure-lo li diré que es vestit de cossier li diu més que es de torero».

Materials Construcció

A stylized, hand-drawn signature of 'Jaume Nadal' in a bold, cursive script. The signature is contained within a rectangular frame that has a small square protruding from the top center. The lines are thick and expressive, characteristic of a calligraphic or artistic signature.

C/. Gómez Ulla, 79 - Tel. 51 00 32
07340 - ALARÓ (Mallorca)

En Perico Gallet el cossier més jove dels que ballaren l'any 39

-Ens podríeu explicar com vàreu començar a ballar amb els cossiers?

-Era el trenta-nou i jo tenia 17 anys. Havien de baixar la Mare de Déu del Castell i mestre Berruga de Ses Rotes, que sempre havia ballat, estava malalt. Em digueren a jo i a uns quants de joves més si volíem ballar amb els cossiers aquell dia, jo vaig dir que sí i em vaig quedar.

Només vaig ballar aquella vegada que baixaven la Mare de Déu i una altra més, quan feren una demostració a la Plaça de bous de Palma amb els cossiers d'Algaida i altres parados de l'illa.

-I els balls, vos varen costar molt aprendre'ls?

-Tanmateix vàrem haver d'assajar un bon grapat de dies. Resulta que els vells no se'n recordaven dels balls, ja que feia molts d'anys que no sortien els cossiers. Però vaja, ens en sortírem...Era com els joves d'ara que tampoc no sabien els punts dels balls i a més, si quan surten fan errades la gent vella que els havia vist ballar no se n'adonà.

-Malgrat sols haver ballat dues vegades com ha anat la memòria a l'hora de recordar els balls?

-Bé, més o menys tots els balls eren del mateix estil, a tots voltàvem, encara que n'hi havia qualcun de més difícil.

-D'aquesta fornada nova de cossiers què en trobau?

Mestre Perico ha participat en els assajos dels Cossiers

-I què he de trobar, idò que de fer-ho bé ho feran bé.

-Quan vos éreu jove què suposaven per la gent els cossiers, era un

acte que esperaven ono tenien gaire interès, ho trobaven una cosa antiga?

-No, no agradaven molt, era una festa grossa. Temps enrera els cossiers anaven a cercar les al.lotes i les conegudes amb les quals tenien compromís, i de ca seva les portaven a l'ofici.

Quan jo vaig ballar, l'any trenta-nou, ja no ho férem a això, només vàrem acompanyar la processó, ballar durant l'ofici i després alguns balls enmig de la Plaça.

-Trobau que per Sant Roc els cossiers tendran la mateixa acollida que abans?

-Què vol dir! Molta de gent hi haurà! Potser que a la gent jove no li interessa perque no van d'aquestes coses però de vells si que n'hi hauran molts. L'ofici estarà ple.

Entre altres coses mestre Perico ens contà com els cossiers a vegades s'havien llogat a fora poble per ballar. Una d'aquestes vegades fou per les festes de Son Rapinya. D'Alaró partí un autocar ple i el Dimoni anava assegut en el sostre quan passaren pel Pont des Tren s'hagué d'acotar per passar i encara va venir just. I això que era petit!, afegeix.

Pere Ferragut (Perico Gallet)

Controla el teu pes amb

HERBALIFE

el famós programa de dieta controlada a base d'una acurada selecció d'herbes

Per a més informació: Armit i Komal

Tel: 87 92 08

Entregues a domicili a tot Mallorca

Venda i reparació de motos i bicicletes

TALLERS MIGUEL

C. Dr. Fleming, 4

Tel: 87 91 58 Alaró

Mestre Damià Estrella, el darrer supervivent d'una família de cossiers

Joan de Sa Mola, no perquè s'altra se morís, si no perquè se va trobar vell i no ho volia fer, i li va donar es «mando», Es fabioler i sa Dama eren els qui duien la doma de tot allò des cossiers.

Assajavem aquí baix. A sa Bassa. Es mig des carrer, devora Es Pontarró. Allà hi viven Sa Dama i Mestre Truc. No passaven cotxos, no.

Mos hi posàvem una temporadeta abans de Sant Roc; horabaixando, com que en s'estiu fa bon estar... I allà venga, venga, tim i tam, ballàvem.

Sa Dama donava ses ordres. No me n'ensenyà ningú; me varen dir: «ho has de fer així i així deçà». I a poc a poc en vaig aprendre.

Dúiem un vestit molt «hermòs». Una jaqueta amb randes i un parfalanet, i una faixeta, una banda que mos travessava es pit, calces i espardenyas de roba. Es calçonets eren fins a's genolls, fermats i amb macades a ses cames; això sí, dúiem moltes macades i cascavells, molts de cascavells.

A ses mans aguantàvem un mocador gros, banc, de mocar, també record haver duit guants.

Si teníem calor dúiem un ventall, no tots, eh? només aquells que suaven més. L'amagàven dins es mocador i si teníem calor i suàvem, mos ventàvem.

En es cap dúiem un capell preciós; alt, com una corona, amb unes floretes que eren de pedaç i mirallets. Era de cartró molt fort, forrat de roba i una voreta abaix. Tenia dues punxes, i estava molt adornat, dalt de tot, ben dret, duíem un ramet de flors de pedaç. Era buit, vull dir, que era com una corona, de part de damunt mos veien sa closca, m'entens?. A sa part de davant tenia tres borles de llana. Era preciós, preciós.. pareixíem talment reis.

Tots aquests vestits se guardaven a la Sala. Encara hi deven esser. Estaven dins una caixa gran. Vuit dies abans de sa festa els mos donaven i noltros els repassàvem un poc si ho havien de mester i èls rentàvem perquè feien una

podorada de bolles de gas. Sempre faltaven cascavells, els hi posàvem, també els mos donaven.

Es vestits eren de tres colors: rosa, cel i vermell. Jo vaig anar vestit de color de rosa un grapat d'anys; però vaig arribar anar de tot color; dúiem es que mos estava bé.

Sa Dama anava vestit de dona amb uns enagos ben enravanats, blanca, amb una banda i un capellet pla de palla, amb floretes fermat en es cap.

De Dama sempre vaig conèixer a Mestre Mascarat. Va començar molt jove, ell. Fins que s'aturaven ho va esser. Era una fletxa aquell homo. Saps quins bots!

El dimoni era sa rialla, ho feia molt bé, vull dir que feia es seu paper mot ben fet.

Anava vestit de saqueta, duia una capulla amb banyetes de roba, i molts de pellerings i trinxes que li penjaven pes vestit, amb sa mà duia un garrotot d'atzavara, d'aquests que són tan alts i pesen poc.

Posava ordre i encaçava ets al.lots. Feia molt de trui. Componia es rotlo

per noltros poguèssim ballar.

Ara me'n record que un any n'hi havia un a sa plaça que venia caramel.los, i ell hi va anar a demanar-n'hi un; aquell no n'hi va voler donar cap, Idò... ja rebràs...!

Va agafar una agulla engafatadora i se va travar sa coa a ses estovalles on aquell tenia es munt de caramel.los, sense que s'entemés; i amb això pegà llongo i ja et pots pensa... caramel.los per tot i ets al.lots s'hi abordaren venga crits i renou. Va esser gros.

Quan entràvem a l'església ell se posava dret, sense fer gens de trui, allà davant.

Sortíem a ballar es dia de la Mare de Déu d'agost i es dia de Sant Roc. Es dia de la Mare de Déu feien una professó i noltros hi anàvem vestits. Sa dama davant, no Ballavem, però, dins l'església fins l'endemà. No sortíem més que aquests dos dies, però remolcàvem tot es poble darrera. També anàvem a ballar a ca tots es rics del poble. Mos convidaven i noltros els ballavem un poc. Me'n record d'haver anat a Son Muntaner, a Ca'n Jaumico i, sobretot, a Son Forteza que hi anàvem cada anys. Allà es senyor tenia sempre convidats per ses festes, i mentres ells dinaven noltros ballàvem un ball o dos, i quasi sempre replegàvem un parell de pessetes, que en aquell temps era un capital... aposta ho fèiem.

Era sa nostra paga. No hi havia res més. A vegades també el dimoni se presentava amb un sac de patates o prebes que havia repleta, i repartíem.

Es dia bo era es dia de Sant Roc. Entràvem a l'església pes portal major, i, sense ballar, peu pla anàvem fins davall es llantoner. Es fabioler començava a tocar.

«Poc a poc sa gent se va estimar més es ball d'aferrat i tot això que fan ara. I... que vols que et digui.

Fragment d'una entrevista de l'any 1.984 extreta del llibre «Els Cossiers d'Alaró» de F. Vallcaneras

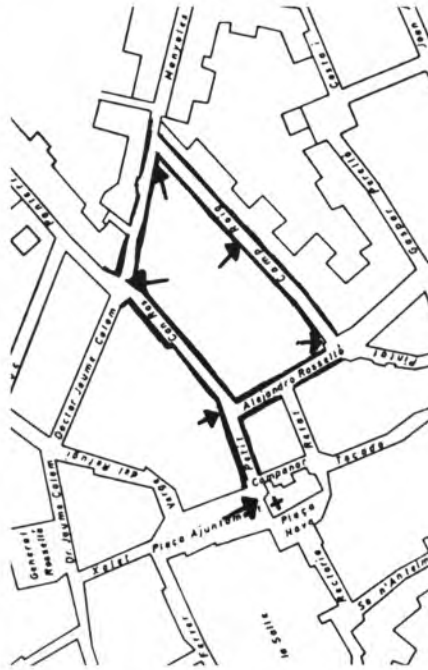
I per festes: Els Cossiers A la recerca del temps perdut

La memòria està feta de materials fràgils i fugissers, i tant se val que parlem de memòria individual o col·lectiva. Alaró havia gaudit de nombrosos costums i tradicions, molts d'ells coneguts i alabats per tot Mallorca, però moltíssimes s'han perdut en el llarg camí que anomenam història i, fora de qualque menció en papers antics i venerables, res no queda en el record dels moderns alaroners. Queden coses, és ver; tradicions que resten ajagudes a l'espera de la mort, que és l'oblit.

A més, la poderosa onada d'uniformització que pateixen tots els pobles del món, aquell «llogaret global», del qual ens parlaven fa un grapat d'anys, ha arribat també a les nostres terres, i aquestes ja no hi tenen el millor clima per a la supervivència d'antigors. I tanmateix, en perdre-les, perdem una mica de nosaltres mateixos, ens diferenciem un poc més d'allò que érem i ens assemblen un poc més al grisós i esmor-teït habitant del llogaret global: és a dir, a ningú.

En lluita contra aquest estat de coses, s'ha envoltat en Francesc Vallcaneras i la recuperació dels cossiers a Alaró -ara, quan encara hi ha temps de fer-ho, diu ell- ha estat i és l'objectiu dels seus afanys. En Francesc Vallcaneras, reesponent a aquest tarannà emprenedor, tan alaroner, ha duit a terme una imprescindible i ferma tasca d'etnòleg, d'antropòleg, d'historiador i d'escriptor. En una paraula: ens ha ofert el seu llibre **Els cossiers d'Alaró. Aproximació als fets dels cossiers de Mallorca**, i, a més, la recuperació dels cossiers d'Alaró en aquestes festes de Sant Roc. Quasi res...!

Ben cert és que molts alaroners tenen una lleugera i, possiblement, deformada idea el que eren els cossiers; poques persones tenim entre nosaltres que els hagin vist ballar. Per això, comptant amb l'amable autorització de Francesc Vallcaneras obrírem el seu llibre -erudit i alhora amè, de gratifi-

Carrers per on ballaran els Cossiers

cant lectura- com si fos un bagul ple de meravelloses antigors. I trobarem una cadena d'innombrables anelles que parteix d'aquell primer grup d'humans, descobridors d'agricultura, milers d'anys en el passat, que fill rere fill, i rere fill, conreant la terra i les seves vides, traspassen el mar espès dels segles i arribem fins als alaroners d'avui.

Aquesta tradició cultural agrària és la mare de tota una sèrie de ritus i celebracions de caràcter religiós o màgic que manifestava l'alegria, la joia i l'agraïment davant la collita i els fruits rebuts, com a garantia de la seva supervivència. Actes en què la dona, la femella, com a dispensadora de vida, tenia un paper rellevant. I és aquí on vèiem la nostra Dama, un home desfressat de dona, veritable eix de la colla de cossiers, qui comanda els balls i els bots dels altres cinc ballarins, tots ells evolucionant al so del flabiol i el tamborí. Tanmateix trobam aquest esquema i fins i tot, el nombre d'executants, en gairebé tota Europa i especialment a la Mediterrània els «balls de bastons» a Catalunya, les «dances» d'Aragó, els

«tortejans del País Valencià i tantes agrupacions més d'arreu del món són cosins bons dels nostres cossiers. Per cert, el seu nom prové del llatí «cur-sus», i val a dir que fins a principis del segle XX els cossiers eren corredors a les curses del cós. Les circumstàncies i contingències de la història gran transformen i evolucionen els costums, les llengües, les religions, etc., però sempre romandran com a subtrat en moltíssims aspectes de la cultura i la societat. És el que historiadors diuen la llarga durada.

A l'època clàssica. Els ritus i balls sagrat són més complexos i formen part dels cultes a Isis, a Ceres i a d'altres divinitats femenines. Amb l'arribada del cristianisme es modifica una vegada més el nom de la divinitat i s'alteren altres elements.

La literatura, sempre present en totes les èpoques, protegeix i recull tots els mites i els seus rituals: el teatre apareix com a diversió i també com a un mitjà d'instrucció i informació. El teatre religiós i el teatre profà anaven de bracet. I d'aquest fet en tenim proves: els drames eclesiàstics o litúrgics coneguts dels segles XIV i XV -i que algú cop fan ús de la nostra llengua- que quasi bé sempre representen misteris. Els entreteniments, els jocs i les escenes dialogades, cantades o mimades dels joglars eren presents en qualsevol festa reial, tots aquests espectacles teatrals coneguts per «entremesos» que convenientment adaptats van passar a les festes patronals i a la processó de Corpus.

Amb la idea d'educar al poble en la veritat cristiana, durant la processó es representaven quadres tant de la història sagrada com de la simbologia popular, com el clàssic enfrontament entre el Bé i el Mal.

La processó de Corpus, instaurada molt aviat a les terres de parla catalana, va donar lloc a manifestacions escèniques, algunes de les quals eren teatrals. Els textos, no conservats, sembla que

eren peces breus, acompanyades de música, cant i dansa. Undocument mallorquí de 1442 fa constar l'existència d'entremesos profans, populars, van deslluir les desfilades processionals. Solament n'han perdurat alguns dels seus elements: com la comparsa de diables, els gegants, els cavallets, el drac, la mulassa, l'àliga, el bou, el lleó, els nans, etc.

I, és a partir d'aquest segle XIV que tenim informació de l'existència dels cossiers. Moltes cites d'arxius parroquials es refereixen als pagaments fets als dansaires i músics amb motiu de la seva participació a la processó de Corpus, on hi compareixen també, xeremies, cavallets i altres.

Del Corpus, es troben més endavant documents acollits a confraries de diversos sants, encobeïts per les agrupacions gremials. Cada parròquia de Ciutat tenia el seu grup de cossiers. S'ha trobat documentació de cossiers a una quinzena de pobles de Mallorca. Diferents a cada poble i a cada indret de món quant a: melodies, figures de ball, vestuaris, colors, etc. Avui trobem només ball de cossiers a quatre pobles de Mallorca.

El Renaixement és l'edat d'or dels vells balls d'origen agrari: l'aspecte de -diríem ara- quedava assegurat si hom pensa en el mestisatge de l'esplendor que reflectia la cort de Roma i la mitologia pagana carregada de simbolismes cristians, de fàcil lectura per als pagesos i vilatans encara mig cristianitzats. Eren dies gloriosos per als cossiers, fins que la Contrarreforma, després la sotregada de la Reforma, a l'Europa del Nord, començà a exsecallar tot allò que fes pudor de paganisme.

Aquesta etapa fosca fou succeïda per una altra gens clara per a les tradicions del poble; la Il.lustració, volent fer progressar els súbdits abandonats per temps i temps, inicià una guerra contra les supersticions i la ignorància, guerra d'una durada de dos segles, fins a les darreries d'aquest segle nostre, on es

comencen a valorar de nou les arrels i la riquíssima cultura popular. És aquest el període en què desaparegueren de la major part de les processons del còrpus els gegants, els dimonis, cuques feres, cavalls, dracs,... els més afortunats, com ara els nostres cossiers, traslladaren la seva actuació a la Festa Major o per a la Mare de Déu d'Agost.

Des de llavors, la vida dels cossiers comença a declinar -tira a tira, s'ha de dir, doncs, l'arxiduc Lluís Salvador, a mitjan segle XIX, fa una descripció elogiosa dels cossiers d'Alaró- Pel tomb del nostre segle, encara els cossiers actuaven amb el suport ferm i actiu del poble, però, els anys vint i els trenta conegueren l'absència dels cascavells, els flabiols i el tamborí. I esclatà la guerra. El 1939, amb motiu de la «victòria», les noves autoritats convocaren per Sant Roc els cossiers que pogueren agabellar. Fou la darrera actuació en el poble i després, l'oblit. El llarg oblit de quasi dues generacions fins enguany, i l'any i els anys vinents, confiam.

Julio Raneda

SA FESTA MAJOR

Cossiers i xeremies.- Antigament, en èpoques passades, es feien dues fes-

tes solemnes a l'any, la de la Mare de Déu de l'Esperança, dia 18 de desembre, que era la patrona del poble i la de Sant Bartomeu, dia 24 d'agost, que era el patró de la parròquia.

L'any 1652, per un vot del poble a Sant Roc perquè preservés els seus habitants i deslliurés al poble de la pesta i escoltades aquestes súpliques, l'Ajuntament en sessió extraordinària va decidir nomenar copatró d'Alaró a Sant Roc. Per aquest motiu i, des de llavors fins ara: les festes es celebren, dia 16 d'agost.

L'actuació principal dels cossiers era el dia de la festa del Patró. A l'Ofici, solemníssim, hi ballaven la dansa més important del seu repertori: L'OFERTA a la missa major.

GENTIL SENYORA i LA CADENA, anomenades també SES PROCESSIONS, que més que dansa és un acompanyament.

Desgraciadament moltes lletres s'han perdudes, malgrat que hi ha dances: com L'OFERTA, que no n'ha tingut mai.

Vegeneu-ne algunes, les de LA GENTIL SENYORA:

Gentil Senyora,
Feta a l'antiguitat

recorda't d'alguna hora
que em tenies subjugat.
Recorda't que em digueres
d'un brot d'amor tenia;
per recordança em dares
lo teu cor damunt sa mà.

Documents ben antics ens confirmen no solament de la seva existència a les celebracions patronals sinó que també participaven a les gran solemnitats i esdeveniments del nostre poble.

Vegeu, breument, algunes de les dades sobre els nostres cossiers de dues descripcions: una, de les notes preses per Joan Rosselló de Son Fortesa, de les seves pàgines viscudes; i l'altra, de l'estudi, recentment publicat, de Francesc Vallcaneras Jaume.

COSSIERS D'ALARÓ

Notes de Don Joan Rosselló de Son Fortesa (10 d'agost de 1901).

Ballaven:

Dia 15 d'agost. Dia de la Mare de Déu:

«La processó... á mitjant cap-vespre recorria'ls principals carrers del poble, després de vespres cantades. Joves pàgesos amb llargues vestes duïen el vas amb la policromada y rígida figura de la Mare de Déu, á la que voltaven ballant els cossieers, sense parar may».

«Entrada la nit... la dama y'ls cossiers pujaven per dançar sobre'l presbiteri; y ballaven bona estona davant del Sant Patró, al rítmic compás del fluviol y'l tamborino, sonat per un jai vestit á l'antiga, amb calsó á la grega, samarreta negra y capell ample de llana grisa, la pastoril, senzilla, monótona y típica dança que l'inspirat músic y coral amic Antoni Noguera ha salvada venturosament del injust oblit en que anava á pèrdrerse».

Dia 16 d'agost. Dia de Sant Roc:

«No més esperava amb infantil interès la oferta, enque'ls cossiers reco-

(PARTITURA DE LA CADENA)

D.C.V.B.

Melodia de "La Cadena" (Alaró)

rien dançant el centre de la esglesia, desde'l portal major al presbiteri, pera oferir coloms y cunills fermats á verdes canyes».

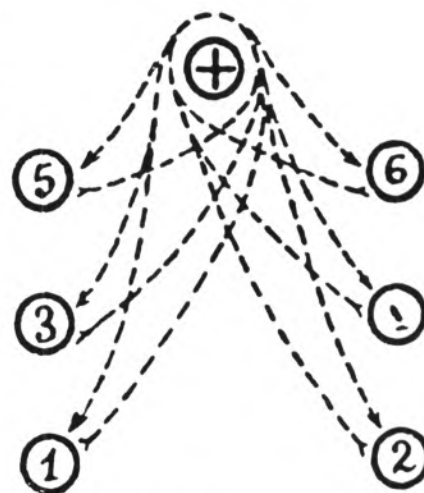
«A la tarde... era interrompuda amb l'arribada dels cossiers. Repetien les mateixes dançes de les completes amb més frisança, desitjosos d'anarsen á ballar á altres cases, y després de rebre la moneda de plata, partien seguits d'un estol de revolts y alegres infants».

DESCRIPCIÓ

Els cossiers.- «Mitja dotzena, no més, de rústica jovençans, en trajo senzill y primitiu, de cara morena y afeitada, daurat gorro cilíndric coronat de flors, curt gonell, vistosa banda de seda, calsó estret, mitja ajustada y lleugera sabata de roba, amb cascavells en els genolls, lleugeresa y gracia en els salts y moviments, pareixien una legió,

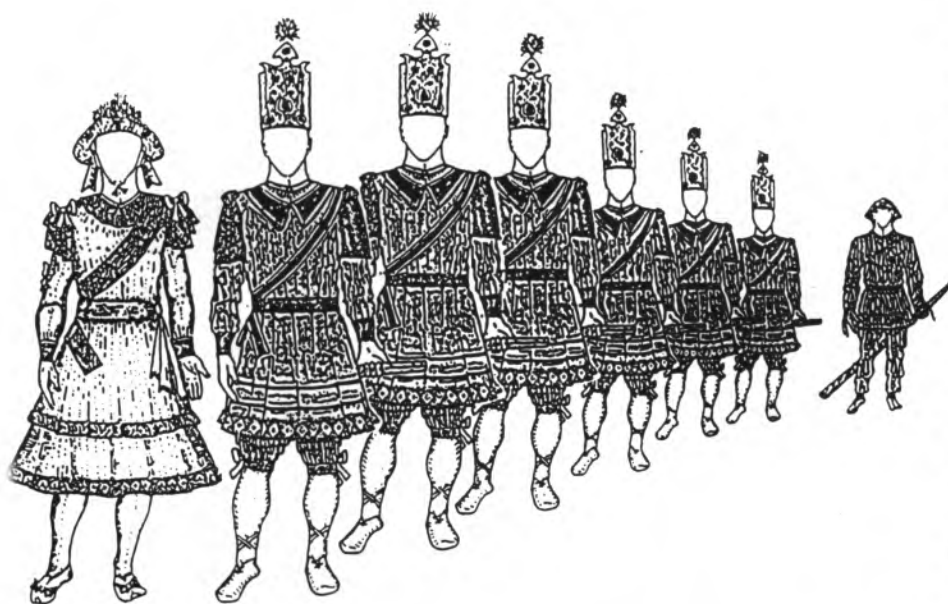
(GRAFIC DE LA CADENA)

D.C.V.B.

La Cadena

Vàries figures dels Cossiers d'Alaró

de tal manera se multiplicaven».

LA DAMA

«La dama pastora, sens dubte menys graciosa, dançava en mitj d'ells á l'església, amb la torpesa propia del mascle disfressat de dona, portant l'estufat vestit de blanca musselina mb cos de la mateixa rroba, mocador de seda pel coll, en forma de triàngul, capell de palla d'amples ales, adornat amb llasos y flocs vermells».

ELS DIMONIS

«Els dimonis, dos no més, bons suferts y complasents, com no n'hi há segurament al infern, duien una especie de sac, forcat á cada cap, pera cubrir els brassos y les cames, cubert y atapit per totes bandes de trinxes de panyo de variadíssims colors, cusides al sac per un sol estrem, careta de lletja ganyota, enrevoltades banyes, coua negra y peluda, campanilles i picarols pel còs y una fibrosa y llarga barra de pita en les mans calloses y morenes; gruixat y lleuger pal d'etzevara, com diuen en el

poble, demunt el que qualcava sovint el mateix dimoni portat sobre las espalles d'ardits jovençans».

«Els sonadors de xeremia y'ls tamboriners amb la seva propia y usual vestidura de pastors de la montanya, y la dama pastora, cossiars y dimonis, eren els interessants y pintorescs actors del popular drama».

ELEMENTS DELS COSSIERS D'ALARÓ

Francesc Vallcaneras (Pont d'Inca, 1988)

Sis balladors, la Dama i el dimoni.

Ballaven:

«La vigília i el dia de Sant Roc».

Dances:

-L'oferta

-La gentil senyora

-La cadena

-La processó

Vestuari:

«La indumentària estava composada per una camisa embotonada i ajustada al coll amb una petita esclavina i mànegues acabades al puny amb randes. A la part superior del braç hi duien una altre sobre-mànega de tul blanc».

«Per sobre el pit, endiagonal portaven una fina banda de colors variats creuada a un costat. A la meitat d'aquesta banda hi duien cosida la que anomenaven «monya». Era això un troç de roba arrugada en forma circular del tot semblant a una escarapela».

«La falda era de tul blanc, totes eren iguals, ara bé, per davall estava forrada de roba del colr corresponent al seu vestit. S'ajustava a la cintura amb una faixa estreta. Acabva amb un parfalantet de randes, i estava adornada amb una tapa costures doble de baixos. La falda anava per damunt d'uns calçons ajustats als genolls».

«A les cames vestien calces i als peus espadnyes blanques lligades al turmell amb una veta».

«Tot això s'adornava amb cascavells i flocs».

«El vermell, rosa i cel, eren els colors dels vestits».

«El CAPELL, únic a Mallorca... era una deixalla preciosa de la vestimenta barroca...»

«No era exactament un capell, sinó una espècie de corona o mitre de cartró fort, folrat de roba del color del corresponent vestit, amb un frontal altíssim i ple de mirallets de formes i tamanys diferents que es distribuïen simètricament i formaven un dibuix concret».

«S'hi afegien cascavells i cinc grans borles negres confeccionades amb llana, també col.locades en llocs determinats. Es rematava amb un ramellet de flors de roba al cim de la part davantera».

«Si bé a la part posterior la seva alçada era aproximadament d'un pam, al davant sobrepassava els dos».

«La part superior del cap del ballador quedava ocultada per una peça circular de roba, que estava aferrada formant tavelles, a tot el rodó de la part de dins el capell».

«Es lligava sota del coll amb una veta del mateix color».

Eulàlia Colom

Una feina de molts

Quan vaig començar la tasca d'entendre el llibre sobre els **Cossiers d'Alaró**, i d'això fa més de deu anys, vaig veure que seria feina d'un tot sol. Ningú no trobaria que pogués perdre amb mi hores i dies de vacances per dissenyar arxius i biblioteques. Així va ésser.

Però el treball valgué la pena. El llibre havia suposat només la primera i obligada passa per a la recuperació del ball dels Cossiers a Alaró; i iniciar aquesta tasca sí que ha resultat diferent a l'altra, aquesta ha estat una feina de molts.

Pel Sant Roc del 90 vaig llançar el primer missatge per tal de trobar suport a la idea en qüestió. Vaig comptar de seguida amb l'interès municipal i parroquial, però ningú no gosava a invertir amb coratge a aprendre els balls i les tonades. Vaig iniciar contactes amb aquells grups o estaments que em semblaven més escaients, i el camí resultà equivocant, la T.V. local tengué durant aquells mesos un paper fonamental a l'hora de fer propaganda de la iniciativa. Els dies passaven i jo no havia aconseguit comprendre tan difícil trencaclosques.

Va passar Sant Roc de l'any passat i no hi va haver Cossiers a Alaró; però l'esperança ja es començava a destriar. Un dia vaig tenir ocasió de parlar amb n'Antònia Pizà, des de Cantó, es va contagiar del meu entusiasme i, de llavors

ençà, vaig tenir en ella la millor col·laboradora que es pot desitjar.

Els problemes que se'ns presentaven n'eren molts i alguns semblaven insolubles. No teníem constància oral dels balls ni de les músiques, havíem, per tant, de recórrer a les partitures i descripcions del Diccionari Català-Valencià-Balear. Partitures que varen ésser allà transcrites fa més de setanta anys i passades a piano quan foren publicades, i descripcions del ball farragoses i copicades, difícils de comprendre i a vegades males de casar amb les músiques corresponents.

El testimoni oral de Mestre Perico, «Gallet», feia aigua per molts de forats. Només va ballar un pic, feia 52 anys, quan ell en tenia 14. Ja em direu. Va ballar aquell agost del 1939, quan els Cossiers vells feia molts anys que no sortien. Cap s'enrecordava massa bé; els balls que feren no tenien res a veure amb el que un dia havien estat, ho arranjàren així com pogueren per sortir del pas. Havíem de començar de baix de tot.

I així ho férem. Vaig acudir a qui sabia que ens ajudaria i a més ho faria de gust. N'Aina Sansó, de Manacor, que havia recuperat els Cossiers d'aquell poble, i en Pep Toni Rubio, de Palma, es posaren a treballar en les músiques; en Miquel Tugores, de Sineu preparava els materials per fer el tambor; en Joan Morey, de Sant Joan, començà la construcció del flabiol, tenint en compte la descripció del meu llibre i un plànol que n'havia aixecat en Mateu Vallespir, de Palma. A tots ells, hi hem d'afegir altres amics com Dolors Guilabert, Lluís Caldas, Mateu Coll i Bartomeu Ribas, que ens assessoraren amb robes, teles i accessoris, i Tomàs Salom i Josep Rotger, que aprenien a toc amb les xeremies la música dels Cossiers, tots ells de bon grat tre-

**TALLER DE
XAPA I
PINTURA**

GABRIEL JAUME

Telèfon 51 03 71
Pere Sampol de Son Curt, 15

ALARÓ
(Mallorca)

REPORTATGES

IMATGE 2.000

FOTOGRAFIA - VIDEO

Alexandre Rosselló, 26 ALARÓ
Tel. 51 05 14

ballaren amb la il·lusió de poder col·laborar en el ressorgiment dels Cossiers.

Vol dir que teniem de tot, menys... Cossiers. Aquí va esser on n'Antonia Pizà va fer una labor d'autèntic caire missioner. Va parlar d'un a un amb els joves que es podrien interessar en el tema. Tinguérem els primers contactes i començarem a tirar envant.

Amb el temps el grup quedà definit, tots eren d'Alaró, llevat d'un, en Jaume Pascual, que és de Bunyola i que se va oferir el primer de tots quan ben apurats estàvem, per això ballarà enguany. Els altres són: Joan Pizà, Miquel Borràs, Nadal Ferragut, Jaume Rosselló, Onofre Bibiloni i Joan Bibiloni, que fa de Dama.

Les coses ja rodaven. L'Ajuntament ens va avançar uns diners i també presentàrem un pressupost al Consell Insular de Mallorca demanant una subvenció, que també aconseguírem, encara que un poc retallada. Tant el batle

com en Pep Verd, Regidor de Cultura, no deixaren d'ajudar en tot el que pogueren.

Els assaigs començaren, els balladors resultaren d'allò més bo i va esser senzill que aprenguessin els balls. Mestre Perico no ens perdia de vista i val a dir que no ha faltat a ni un sol assaig, sempre hem comptat amb la seva opinió i ha arribat a esser un més de nosaltres. La feina dels músics va fruitar i aviat disposàrem de les tonades gravades en cinta amb les quals hem assajat des del novembre de l'any passat fins ara, un pic per semana, primer a la Sala i finalment a l'església, ja que també a la rectoria només hem trobat ajuda i comprensió.

Compràrem les robes i els altres materials necessaris. N'Andreu Moll, de Palma, ha reconstruït de forma admirable els sis capells, peces difícils i males de fer. N'Antònia trobà a Alaró les modistes que fan els vestits dels Cossiers i la Dama, i que mereixen per elles mateixes un espai més llarg, quan

vengui bé, en aquesta revista.

Vol dir que pareix que tot va bé, vestits i capells es fan, el flabiol sona i els balladors ballen a les totes. Contar les anècdotes, nirviades, alegries i penúries d'aquests darrers nou mesos ompliria una revista sencera, però ja els podeu imaginar, hi ha hagut de tot, i tot ens pareixerà ben fet si aconseguim allò que des d'un principi ens proposàrem: recobrar els Cossiers més ufanosos de Mallorca.

Per acabar tan sols una cosa voldria dir-vos: El dia de Sant Roc d'enguany, quan els Cossiers corrin, com fa segles, pels carrers de la nostra Vila, pensau un poc en l'agraïment que tots nosaltres devem a aquells vuit al·lots; però no oblideu a tots aquells altres, que sense esser d'aquí, també han ajudat a fer possible que les festes del 1992 ja siguin part de la història, petita o grossa, d'aquest poble nostre.

Francesc Vallcaneras

TALLER JUAN CAMPINS

SERVEI OFICIAL

RENAULT

Renault recomana lubricants **elf**

AVINGUDA DE LA CONSTITUCIÓ, núm. 36
07340 - ALARÓ

RENAULT

EL PLAER

DE VIURE'LS

TALLER I VENDES

Tel. 51 04 72

Gust solitari

Ho deien per Vila, que era un home donat al plaer solitari: misterios, contestes i reaccions absurdes i, a la vegada, dins de la realitat, (que, dit sia de passada, això és la definició de l'humor), un poc «raro», amb una paraula.

També es deia que hi estava enganxat, al gust solitari: a ca seva, quan tenia uns moments disponibles (especialment quan els altres veien certs programes de televisió —sobretot «El precio justo» i altres similars—) fugia, com una persona insociable, i es tancava, silencios i en solitud plena, a la seva habitació, on passava unes hores, sortint-ne després amb cara expressiva, de vegades de satisfacció i d'altres de desig insatisfet.

Era irremediable, no tenia cura; les consideracions, les advertències i tot el propi d'aquests casos que se li va fer per via persuasiva amb la finalitat que deixés la misantropia i que no es perdés programes de televisió de tanta qualitat fou infructuos; ni tampoc valgué l'argument de la funció d'unió que fa la tele (especialment certs programes, com el que he dit—; si abans es deia, amb aire «camp» que la família que resava unida estava unida ara, transposant termes, es podria dir que la família que veu la tele unida roman unida... I ell, enganxat al plaer solitari, es tancava al seu reducte i entrava al seu món, absret de la realitat.

Tots els seus, preocupats pel morbo de l'insociable, decidiren posar-hi fi: calaren una «càmera» de televisió, molt dissimuladament, amb un gran angular, al reducte del donat al gust solitari. Volen saber i veure que era el que feia i com s'arreglava, tantes hores tancat i enregistrar-ho en «vídeo» per fer-li veure la lletgesa de la seva actitud...

I així fou com les seves persones més properes es tregueren «es gat des sac»: li seguiren sens que el se n'adonés, les passes dins de l'habitació misteriosa; i veren com, amb la cara de satisfacció i fruit de sí mateix, com un deslliurat, s'abocava de ple al que li proporcionava satisfacció i fins i tot l'omplia: s'enrevoltava de llibres —diccionaris, atlas, etc— i es dedicava, en solitari, al que veritablement li

causava la més intensa satisfacció, es posava a fer el «crucigrama» del diari de «La Vanguardia», el d'en Fortuny...

Joan Bassa i Vallori

El sonòmetre: la llei del silenci

Hauríem de dir als noctàmbuls alaromers que si qualche vespre es troben davant d'un Pub a un dels nostres municipals mirant fixament una maquineta no s'espanti, no es que facin una partideta al Game Boy ni res parecut, és que els han comprat un nou «aparell»... han descobert... el Sonòmetre. Preparau-vos perquè qualsevol renou que faceu a partir d'ara serà mesurat i analitzat pels nostres àngels de la guarda. Als nostres polis els hi ha agradat molt aquest aparell i el pensen utilitzar intensivament aquest estiu pels carrers del poble; fins i tot s'assegura que l'ajuntament ha encomenat a una empresa de piles alcalines un centenar de recanvis (admirable política de previsió).

La funció del Sonòmetre es prevenir els problemes auditius dels joves i garantir els descans dels habitants de la vila, o sigui baixar el volum de la música dels bars. Pel que he pogut sentir els joves estan totalment d'acord i han decidit cooperar amb l'Ajuntament al màxim. A partir de Sant Roc els joves sortiran de marxa amb els walkmans posats, i així s'eliminaran renous i cadascú podrà escoltar la música que més li agradi (queda totalment prohibit el Màquina Total); amés es deixaran els cotxes i les motos a ca seva i es desplaçaran en patins i en bicicletes (segurament mountan bikes). Si aquestes mesures tenen èxit hi haurà un inconvenient: els municipals no podran jugar més amb a la maquineta, però per arreglar aquest problema ja han trobat la solució (és que estan en tot!), obriran la discoteca MENORCA Disco-Music on la música estarà molt forta i així mentre dos despatxin els altres dos mesuraran renous amb el Sonòmetre.

Aquest aparell serà la joguina més venuda de l'estiu i pròximament es celebrarà al nostre poble la 1ª Trobada de sonometristes de la Policia local, que comptarà amb la participació de Els Pets i Heroes del Ruido. També es pensa aprofitar el Projecte Leader per obrir a la finca de Son Forteza l'empre-

sa de sonòmetres tradicionals de la Serra de Tramuntana (amb denominació d'origen).

Seguirem informant (encara que sigui des de la presó).

P.E.T.

Persecutors d'idees

No havia acabat de llegir l'article aparegut al setmanari **El Temps** titulat «Ràtzia olímpica», quan s'apoderà de mi una forta indignació, fruit potser d'aquesta solidaritat nascuda dels qui professam, si fa no fa, unes determinades idees.

Detencions de professionals de la informació, entre ells col·laboradors i redactors d'importants setmanaris. Militants de formacions polítiques, la majoria feia anys que no hi tenien cap vinculació com el cas del periodista Oriol Malló. Catalunya i el País Valencià foren les més afectades. Un cop acabada la ràtzia un total de 37 persones eren detingudes, algunes empresonades i torturades. Podria estendre molt més la llista d'accions comeses durant aquests dies, les quals tenen un denominador comú: la violació dels drets humans.

On comença i on acaba la llibertat personal i el dret d'expressió de cadascú? Tothom és lliure de tenir el seu pare, de professar i manifestar les seves idees i a un «país» anomenat «democràtic» ningú no pot permetre's l'indigne luxe d'atemptar contra el dret d'opinió i d'acció. El fet que un individu sigui independentista, conservador, espanyolista o comunista és una opció personal que en cap moment ha de ser perseguida. A hores d'ara, emperò, sembla com si el llençol corcuera s'anàs extenent per damunt tots els que diuen i fan, en lloc de callar i combregar amb el poder establert.

I tot aquest rebombori pocs dies abans de començar el Jocs Olímpics. ¿Què en podem extreure, doncs, de tot aquest montatge pre-olímpic més que ganes d'aplicar l'absurda Llei Corcuera, atemoritzar la gent i crear un clima d'inseguretat ciutadana?

Amb tota seguretat, res de bo no hi pot haver darrera tot això.

Caterina Amengual i Agulló

Rompiendo cuerdas. Celtas cortos

17 de juliol. Lloseta

Un concert molt ben preparat, però que començà amb gairebé una hora de retard amb el grup de sa Pobla, Rompiendo Cuerdas, que va oferir un bon repertori de Rock'n'-Blues, intercalant temes propis com La chica del Boulevard, i versions com no dels Rolling Stones, con Hanky Tonk Woman. Tampoc no va faltar que es rompés una corda. Tocaren quasi una hora i animaren gran part del públic, que gairebé va omplir el camp de futbol.

Finalitzada la seva actuació, sortiren a l'escenari els vallesolets Celtas Cortos, que varen donar una lliçó a qual-sevol grup del que és estar damunt un escenari, fer ballar el públic i tocar un bon folk-rock. Hi hagué de tot, des de cançons contra la colonització dels nord-americans a Sud-Amèrica a cançons contra la «mili», cantant a la insubmissió i un conte cantat. Una nombrosa banda ben conjuntada i potente que ens deixà a tots contents d'haver assistit al concert.

Tomeu Simonet

X Concurs Pop-Rock de Palma

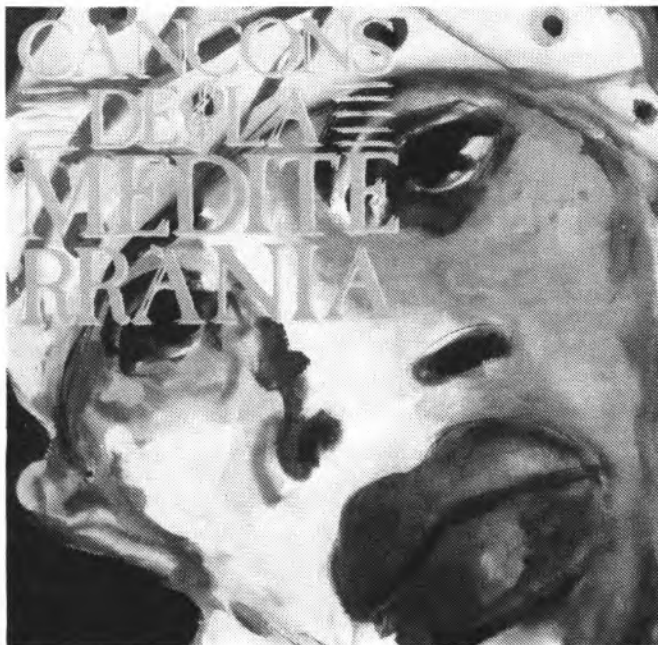
Molts pensàvem que no es tornaria a realitzar, però és aquí. Ha sofert certs canvis, tant pel que fa a premis (el primer continua essent el mateix) com pel que fa al jurat i el lloc on se celebrarà. Les darreres edicions es varen celebrar al Velòdrom del Palau Municipal d'Esports, enguany es durà a terme a Ses Voltes.

Seràn el dies: 7, 14, 21 i 28 d'agost, pre-selecció 14 i 11 de setembre, semifinals i 18 de setembre, final, tots els dies a les 21 hores.

Els grups convidats són quatre: Bars, Ja t'ho diré, BB sin Sed i Bourbon Gratis, guanyadors de l'anterior edició. Aquest grup, ja ha vist plastificat el premi que obtengueren en guanyar l'anterior edició (l'enregistrament d'un disc).

Tomeu Simonet

Allau de concerts en el mes de juliol

Els melòmans han pogut gaudir en el passat mes d'una ampla oferta musical després d'una temporada hivernenca més bé pobre. A principis de mes s'inicià el ja consolidat Festival de música clàssica de Pollença, esdeveniment de primer ordre pels afeccionats. Pel que fa a les «Cançons de la Mediterrània», aquestes tingueren lloc els dies 16, 17, 18 i 19 de juliol en el Parc de la Mar, amb la presència entre altres de Georges Moustaki.

Na Luz Casal i en Lluís Llach a Alcúdia, Celtas Cortos a Lloseta, En Joan Manuel Serrat a Palma, Umpa Pah a Llubi o en Joaquín Sabina a Calvià són alguns dels concerts d'aquest juliol.

Recital homenatge a Astor Piazzolla

El passat dissabte 11 de juliol tingué lloc a l'Església Parroquial un concert del bandoneonista uruguaià Antonio Bianco. El recital pretenia esser un homenatge al músic argentí Astor Piazzolla, mort un any abans, conegut en els ambients musicals per la renovació del tango com a música tradicional, tal com apareix en el programa editat per l'Ajuntament d'Alaró.

A més d'algunes peces de Piazzolla, Antonio Bianco interpretà composicions d'autors sudamericans, com A. Troilo-Cátulo Castillo, i altres de compositors clàssics com Bach o Schubert.

A més de les peces interpretades, la majoria desconegudes pel públic illenc, el que també resultà curiós fou l'instrument musical emprat, el «bandoneón».

● Lymphdrainage ●

MANUELLE

NACH DR. VODDER

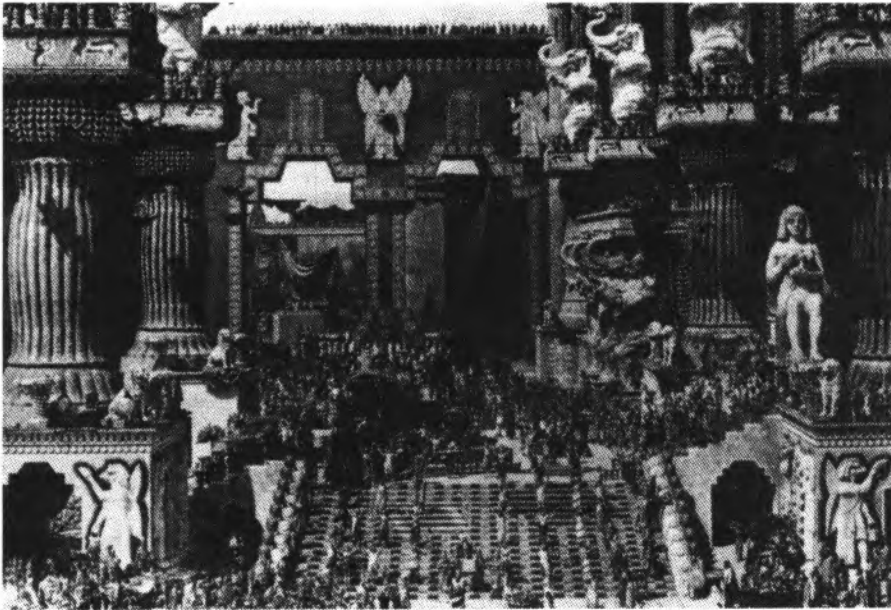
● KOPENHAGEN ●

ORIGINALMETHODE
„LYMPHATICA“

ESPERANÇA
TERÀPIA I ESTÈTICA
LINFODRENATGE MANUAL
MÈTODE VODDER

C/ de Sant Roc, núm. 28
Tel.: 51 02 82
ALARÓ (Mallorca)

D.W. Griffith: El naixement del llenguatge cinematogràfic (II)

«El naixement d'una nació» enlairà Griffith a la categoria de mestre del cinema. Li plovién elogis de totes bandes, sobretot d'ambients cultes, i havia superat artísticament i tècnica els films europeus, els millors, fins aleshores.

L'enorme èxit obtingut amb «El naixement d'una nació» animà Griffith a realitzar una obra de més envergadura. Començà a treballar amb el guió de «La mare i la llei», l'argument del qual es basava en un fet real d'uns obrers morts durant una vaga. Aviat li canvià el títol pel d'«Intolerància» i li afegí tres episodis més, «La caiguda de Ba-

bilònia», «La història de Crist a Judea» i «La matança dels hugonots». El conjunt dels quatre pretenia esser una protesta contra qualsevol forma d'injustícia i d'intolerància.

Malgrat la profunditat del tema, l'interès d'«Intolerància» radica en la seva construcció interna, els efectes més aconseguits s'obtenen mitjançant l'ús de primers plans alternats amb plans generals. El ritme de la pel·lícula és impressionant, és com una allau d'imatges successives. Quant a l'aspecte negatiu, cal destacar la tendència que tenia Griffith a la dramatització, però

en conjunt «Intolerància» és una gran pel·lícula. Cinematogràficament parlant, supera a «El naixement d'una nació», però tengué la desgràcia d'estrenar-se en un moment inoportú, ja que «Intolerància» duia un missatge de pau en un moment en què Amèrica estava a punt d'entrar en la Primera Guerra Mundial i els ànims populars s'enfocaven cap a altres punts. La conseqüència va ser un rotund fracàs econòmic, fracàs que condicionà l'obra posterior de Griffith.

La decadència (1818-1931). Aquest període de la seva carrera, gairebé el podríem ometre, ja que té poc a veure amb el gran cineasta que havia estat Griffith fins aleshores. Semblà com si hagués perdut tot l'interès pel cinema com a art després del fracàs d'«Intolerància» i esdevengué més un home de negocis que un cineasta, limitant-se a posar el seu nom a pel·lícules que no mereixien ser dirigides per un home de la seva qualitat tècnica i artística.

D'aquest període cal destacar únicament «Broken Blossoms» (1919), film d'autèntica qualitat.

Malgrat aquest final tan poc brillant, Griffith va fer suficient abans per esser un dels més grans cineastes de la història i un dels que han fet més per aquesta indústria.

J.P.

FLORISTERIA **ATTYS**

Verge del Refugi, 19
Telf. 51 04 97
07340 ALARÓ

BAR RAMON
HAMBURGUESERIA

C/ Can Ros, 11
07340 - ALARÓ

Tel. 51 02 00

Per un cabell amb volum o rissos naturals: la permanent

A pesar de la seva avançada formulació, ja que les permanents actuals són increïbles versàtils, moltes dones encara desconeixen el que aquestes tècniques i aquests productes nous poden fer per elles.

En realitat, poden crear estils completament personalitzats, simplement aixecant les arrels o bé creant rissos i ondulacions de forma natural per a qualsevol longitud de cabell.

A moltes dones, els agrada pensar que tenen el cabell gruixat, brillant i bo de manejar, però moltes necessiten l'ajud d'una suau ondulació permanent per donar suport i volum a l'estil.

Encara hi ha algunes dones que associen el permanentat amb els rissos estrets i el cabell ressec, però gràcies a les tècniques i els productes nous les coses ja no són així.

Un cabell que s'ondula suaument,

amb un estil decididament femení i unes ondes discretes i alhora rotundes, que són de màxima elegància, és el tipus de pentinat somniat per moltes dones. És un pentinat que proporciona una imatge absolutament femenina i molt actual, ja que enllaça amb la moda de l'estil de les grans estrelles del cinema de les dècades dels anys vint i trenta, un estil que actualment pot ser realitat gràcies a les noves permanents.

S'han acabat els cabells llisos i afebrats a la cara: les noves tendències són els volums amb cabells i arrissats. Els arrissats han d'esser suaus, naturalment i esponjosos; els llisos, amb molt de volum o ondats o, també, llisos a la part superior i arrissats a la inferior.

Fins el proper número!

Miquel Llinàs

Forn Nou

PASTISSERIA

Joan Alcover, 35

Tel. 51 03 13

ALARO (Mallorca)

MESÓN GALLEGO

BAR-RESTAURANT

ESPECIALITAT EN MARISC

Can Ros, núm. 4
Tel. 51 00 56

ALARÓ
Mallorca

BAR LA GRANJA

BERENARS - TAPES VARIADES
DINARS I SOPARS PER ENCÀRREC
MENJADOR PRIVAT

Avda. Constitució, 39
07340. ALARÓ

Tel. 510248

Tintoteria i bugaderia

SA NETEJA

C/ de Sant Roc núm. 52
07340 - ALARÓ
Tel. 87 91 84

I Pujada en bicicleta de muntanya al Castell d'Alaró

El passat dissabte 11 de juliol es va dur a terme la 1ª pujada de bicicletes de muntanya «La Protectora Cafè-Castell d'Alaró». Aquesta pujada, que no tenia caracter competitiu, només les ganes de reunir-se tots els joves practicants d'aquest esport a Alaró, partí de davant el cafè «La Protectora», amb una vintena de participants. S'aturaren

a berenar a les Cases del Verger i tot seguit continuaren cap al Pouet i d'allà, amb la bicicleta al coll, pujaren fins al Castell, on el donat els hi havia preparat un bon arròs brut per dinar.

Tots ells esperen que els propers anys es continui amb aquesta sana tra-

dició iniciada enguany, ja que el camí del Castell reuneix unes condicions idònees per a practicar aquest esport, al tractar-se d'un camí sense asfaltar. Prova d'això la tenim amb la gran quantitat de ciclistes de tot Mallorca, i de cada vegada més, que al llarg de l'any pugen al Castell amb la seva bicicleta de muntanya.

1er Torneig de futbol Bar Tràffic

Coincidint amb l'any Olímpic, en el poble d'Alaró s'ha tomat organitzar un torneig de Futbol; aquesta vegada es l'organizador el Bar Traffic amb la col.laboració de l'Ajuntament d'Alaró.

Aquest torneig consta de 10 equips dividits amb dos grups de 5 equips cada un, dels quals se'n classifiquen els quatre primers de cada grup per la segona fase (tan sols queda eliminat un equip de cada grup) i llavors es jugaran quarts de finals, semifinals, i la gran final.

Fins en el moment d'escriure aquesta informació s'havien jugat 10 partits, amb els següents resultats:

Tango Dragons	1	0	0	1	2	80
Es Magatzem	1	0	0	1	0	60
Sa Màquina	2	2	0	0	15	24
Const. Sala	3	2	0	1	14	84
Banca March	3	2	0	1	10	124
Bar Tràffic	2	0	0	2	4	120
Pitxabandurries	2	0	0	2	3	120

Andreu Vidal

GRUP 1

Es Fideuers 11 - Bauxa 6
 Pesijajubi 92 8 - Tango Drangons 2
 Es Fideuers 6 - Es Magatzem 0
 Es Fideuers 5 - Pesijajubi 92 2

GRUP 2

Construccions Sala 7 - Bar Tràffic 0
 Banca March 5 - Pitxabandurries 2
 Sa Màquina 7 - Pitxabandurries 1
 Construccions Sala 6 - Banca March 0
 Banca March 5 - Bar Traffic 4
 Sa Màquina 8 - Construccions Sala 1

I les classificacions provisionals són les següents:

						Punts
Es Fideuers	3	3	0	0	22	86
Pesijajubi 92	2	1	0	1	10	72
Bauxa	1	0	0	1	6	110

*Taller de Joieria
 Disseny i Fabricació propis*

Mian

*Trofeus i Gravats
 Preus especials per a
 clubs, empreses i institucions*

Av. d'Antoni Maura, 49 - Tel. 60 09 84

C. de la Cabana, 64 - Tel. 60 09 84

Pl. dels Hostals, 44 - Tel. 14 01 94

C. Verge del Refugi, 21

Pont d'Inca

Pont d'Inca

Santa Maria del Camí

Alaró

CUINA

Pastís de verdures

Ingredients per a sis persones:

- 1 kg. d'espínacs
- 3/4 de kg. de pastanagons.
- 1/2 kg. de pèsols
- 6 ous
- 1 pot de nata líquida
- Sal, pebre negre i anou moscada.

Preparació: Coeu les verdures, per separat, i una vegada cuites escorreu i picau els espínacs i esbocinau els pastanagons.

Bateu els ous amb la nata i afegiu-hi sal, pebre i anou moscada. Juntau els espínacs amb la tercera part dels ous i la nata. Feis el mateix amb els pastanagons i repetiu-ho amb els pèsols.

Unteu un motlo rectangular de 28 centímetres de llarg. Cubriu el fons amb els espínacs.

Posau-hi damunt la mescla de pastanagons i cubriu-ho finalment amb la mescla de pèsols.

Posau-lo dins el forn a 160 graus durant 40-45 minuts. Serviu-lo tib o fred amb salsa de tomàquet o salsa maionesa. Bon profit!

Associació de Mestresses de Casa d'Alaró

NAIXEMENTS

- Julie-Ilsted Bernadi Dues (4-7-1992).
- Macià Llabrés Ruiz (3-7-1992)
- Simon Moyà Vicens (18-6-1992)
- Jerdnima Maria Oliver Pons (13-6-1992)

MATRIMONIS

- Joan Simonet Borràs i Maria Immaculada Sampol Rosselló (4-7-1992).
- Manuel Barrado Dochao i Maria del Pilar Calafat Bennàssar (29-6-1992).

-Juan Bibiloni Munar i Catalina Cabot Guasp (20-6-1992).

-Jaime Borràs Pol i Margarita Bibiloni Guardiola (6-6-1992).

-Antoni Xavier Gayà Suñer i Maria Teresa Oller Marquès (27-6-1992).

DEFUNCIONS

-Juan Vidal Isern (16-2-1909/17-6-1992).

-José Sastre Riera (16-9-1916/30-9-1992).

AGENDA

GRUP D'ESPELEOLOGIA

2 d'Agost.- Cova des Arbrets. (Escorca).

PALMA

Juliol, dia 31.- Serenates d'estiu: Coral de Joventuts Musical. «Castell de Bellver».

Actuació del grup musical «Interminables» (Rock) «Ses Voltes».

Agost, dia 1.- Concert a càrrec de l'Orquestra Simfònica de R.T.V. de Moscou. «Auditori».

Agost, dia 13, 14.- Actuació de Raphael. «Auditori».

Agost, dia 14.- XXII Serenates d'estiu: The Scholars Baroque Ensemble. «Castell de Bellver».

Agost, dia 18.- XXIII Serenates d'estiu: Gala Rossini. «Castell de Bellver». Actuació de Sandra Iriarte. Ses Voltes.

Agost, dia 22.- Teatre amb el grup «Voramar Teatre» amb l'obra «Pels pèls» Ses Voltes.

Agost, dia 25.- XXII Serenates d'estiu: Orquestra de Cambra «Solistes de Salzburgo». «Castell de Bellver».

Dia 7, 14, 21 i 28.- X Concurs Pop-Rock (pre-selecció). Grups convidats: Bars, Ja t'ho diré, Bourbon Gratis i BB sin Sed. «Ses Voltes».

EXPOSICIONS

Del 1 al 30.- «Objectes Impossi-

bles». Casal Balaguer.

Del 1 al 31.- «Els Miró de Mallorca». Casal Solleric.

LLIBRES

De les novetats arribades a la biblioteca durant el mes de Juliol, cal destacar:

«El terrorismo» de M. Wieviorka que és una destacada figura dins el món intel·lectual francès, fa una anàlisi molt complet i rigurós del fenomen Terrorisme quines són les causes, si són problemes socials, ètnics o religiosos.

«El triunfo de las nacionalidades: El fin del Imperio soviético» de H. Carrère d'Encause. L'autora en aquest llibre analitza el que ha passat a l'URSS en els darrers sis anys en la perspectiva del temps passat des de 1917.

«L'Esport a la Grècia antiga. La Genesi de l'olimpisme» és el catàleg corresponent a l'Exposició de la mostra inaugurada el 23 de Gener al Palais des Beaux-Arts de Brussel·les.

Aquesta exposició és irreplicable per la qualitat de peces exhibides i per la dificultat de reunir un conjunt d'obres de tanta vàlua.

«Luchino Visconti» de L. Schifano aquesta catedràtica universitària especialitzada en al H^a del cinema i dels seus grans realitzadors.

Aquesta biogràfica és el resultat d'un intens treball d'investigació a numerosos arxius i documents.

«Una vida americana» R. Reagan. L'autobiografia d'un dels personatges de la H^a del nostre temps.

«Bestiario de Tolkien» de Day llibre molt ben il·lustrat.

PEBRE DE CIRERETA

-L'Ajuntament acondicionarà unes dependències per a la instal·lació d'un Consolat de l'Uruguay a Alaró. Les funcions d'aquest Consolat, consistiran, entre d'altres, en la promoció d'artistes i cantants d'aquell país en el nostre poble. L'Ajuntament, naturalment, els dispensarà de regir-se pel Reglament Municipal de Normalització Lingüística.

I és que un any tan assenyalat com aquest es tracta d'agermanar «La Comunitat Iberoamericana».

-Hem sabut que qualcú ha embrutat el bon nom de la Policia Local Alaronera implicant a aquest cos, sense l'autorització del seus membres, en una matança de gatl.eres.

-Amb quina autoritat moral pot organitzar l'Ajuntament d'Alaró un cursat de Monitors d'educació ambiental si ell és el primer que consent i promou

agressions al nostre medi ambient? Si al manco hi haguessin fet inscriure el regidor d'urbanisme!

-Ens han dit que en el bar del futur Centre Cultural de la Placeta del Rosari hi haurà una barra d'uns trenta metres de llargària.

Serà una «barra americana»?

-Circulen rumors que relacionen l'Ajuntament amb l'organització de la festa del bou d'enguany amb la complicitat del Governador d'aquesta Província/Colònia, quan existeix una llei aprovada pel nostre Parlament que prohibeix aquest tipus d'actes.

I és que ja se sap, a un Estat colonial com el nostre hi poden més els governadors que les lleis pròpies.

-Que no s'assusti ningú si qualche dia en anar a agafar l'autocar resulta que aquest ha hagut d'estacionar pel

Forn Nou per la fusteria de Can Andreu, i és que no s'ha d'extranyar ningú. D'ença que va «desaparèixer» el senyal de prohibit aparcar perquè era la parada de l'autocar, no se sap ben bé per quines cinc-centes, tothom hi aparca. I és que és ben natural!

-No sabem perquè, però no ens sabria gens de greu saber-ho, de cop i volta s'han deixat de reunir les associacions culturals, esportives i de temps lliure del poble amb l'Ajuntament. Qui ho sàpiga que ho digui, perquè jo no sé res de res.

-Tramuntana Ràdio presenta «Corrupció massiva», per primera vegada i com a primícia a l'Estat Espanyol.

L.S.D.

CAN TIU
Bar - Restaurant
DIMECRES TANCAT

C/. Petit. 11
 Tel. 510148

ALARÓ
 (MALLORCA)

Restaurante
Bearn
 (Dimarts tancat)

Avda. de la Constitució, 40
 Telèfon 87 92 92
 ALARÓ (Mallorca)

FERRETERIA D'ALARÓ DROGUERIA

Dr. Jaime Colom, 38 - Tel. 51 04 86
 ALARÓ (Mallorca)

RUBINES
 IMPREMTA

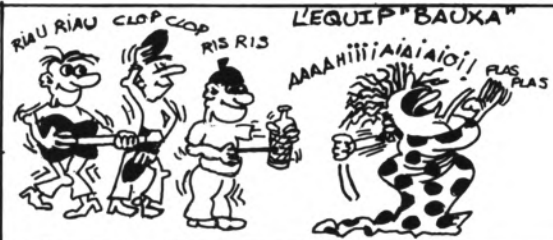
Pere Barceló Busquets
 Especialitat en targetes de nocces

C/. Bonaire, 1
 Tel: 51 17 39 07350 BINISSALEM (Mallorca)

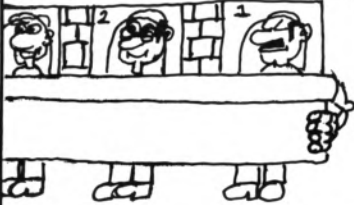
CÒMIC

JA HA COMENÇAT
ES
FUNBITO

ELS EQUIPS COMENCEN
A DESFILAR

TGUDUFTU!
"SA MAQUINA"

"SA BANCA
MARCH"

"CONSTRUCCIONS SALA"

ES "TANGO"

DUM, DUM, DUM, DUM!

RIECK RIECK!

"BOTIGA CAS FIDOUER"

PIIIIIIP!

"TRAFFIC"

L'ENCARREGAT DE LA TAULA.

PLEASE DON'T GO!

SORT A TOTS!
I QUE GUANYI
S'ARBIT...

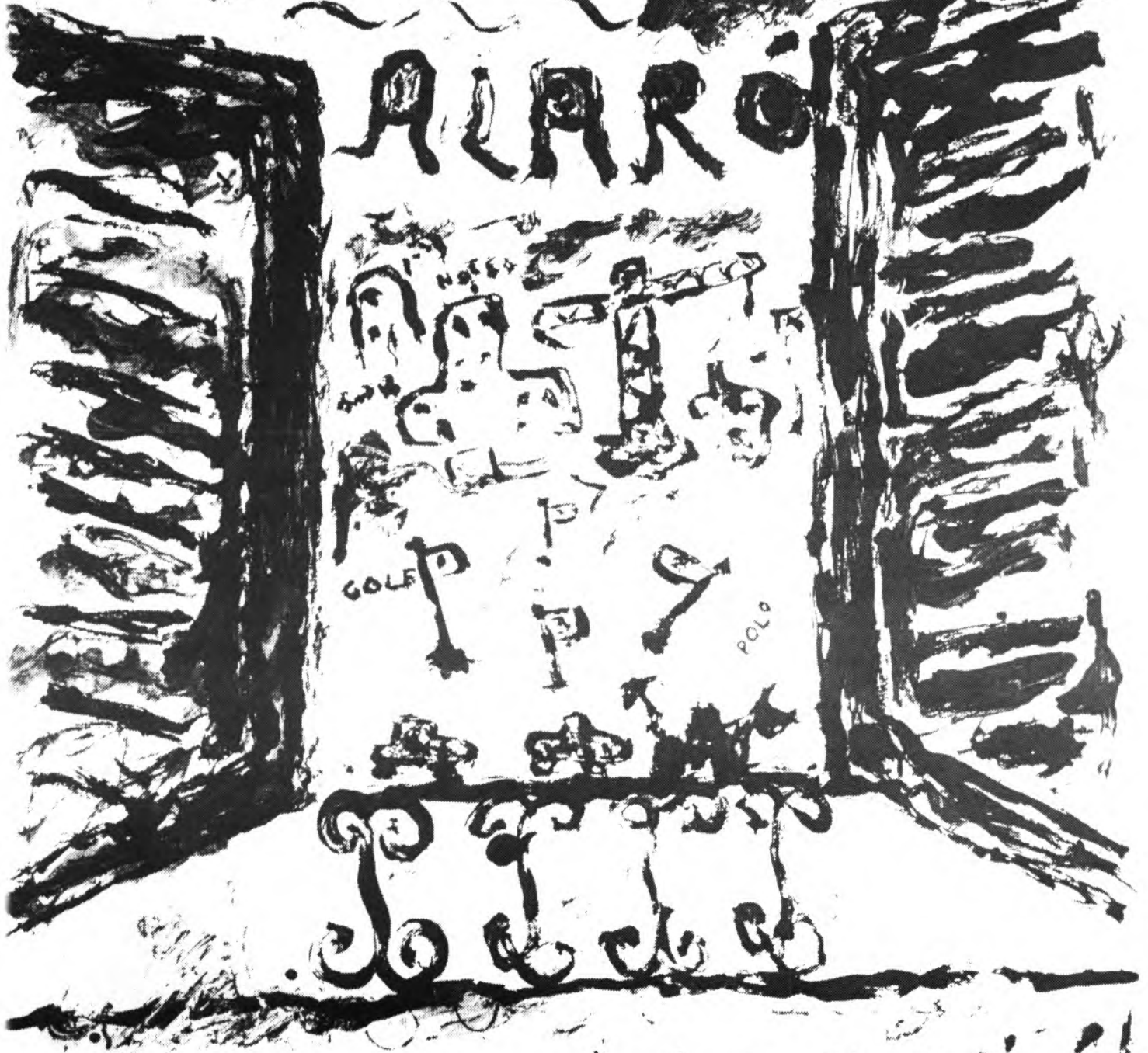

PIIIIIIP!

DINGÚ!

SAIVEM

ALVARO

PROU ESPECULACIÓ!